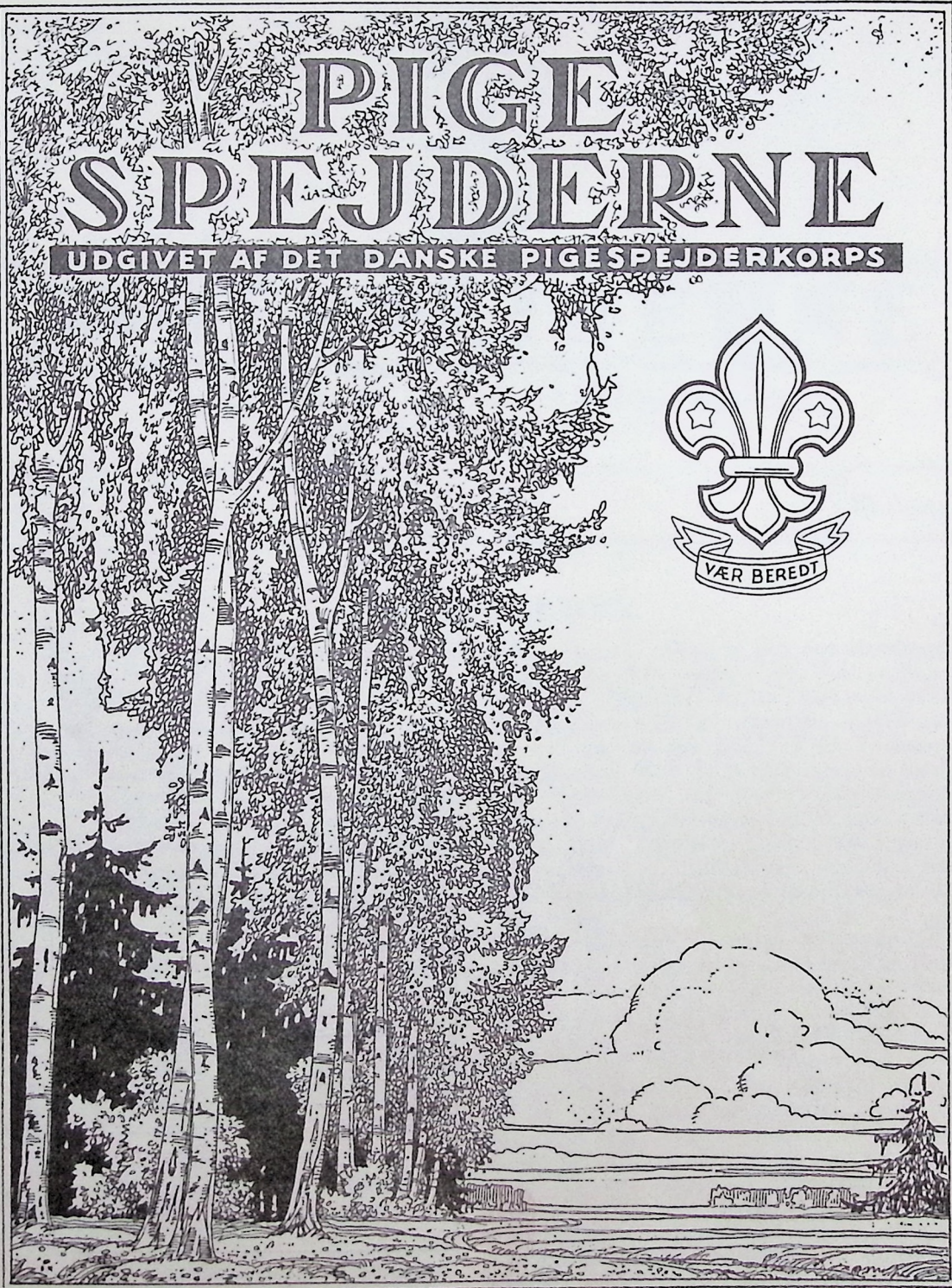
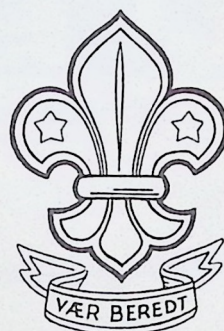

PIGE SPEJDERNE

UDGIVET AF DET DANSKE PIGESPEJDERKORPS

Indhold:

- Landeværnet. — Gode Raad. —
Hallo Tropsfører! Hallo Patruljefører!
- Om at være rask. — Vandre-
pladerne. — Morsomme og sjældne
Vinterfugle. — Smaa Meddelelser. —
Pressen fortæller. — Rapporter.

PIGESPEJDERNE

UDGIVET AF DET DANSKE PIGESPEJDERKORPS

Redigeret af Fru J. M. WILLER, Lindealle 4, Horsens.

Nr. 3.

Marts 1927.

10. Aarg.

Landeværnet.

3 Troppe har paa eget Initiativ arbejdet for „Landeværnet“. *Odense Trope* og *Horsens Trope* har skaffet hver en Aktie, og *Roskilde Spejderne* har lavet en Landeværnsfest, som var saa smuk, at jeg synes, den fortjerner et Referat her i Bladet.

Det blev en smuk Landeværnsaften. Spejderne i Aftes holdt i Prinsens Sal, som Wilhelmssen havde smykket smukt med rig Anvendelse af Dannebrogssflag. Ved Siden af Talerstolen stod Troppens Standere opplantede.

Den egentlige Velkomsttale blev holdt af *Borgmester Sørensen*, der ud fra Verslinjen: »Som de tro'de, at Skoven alt var øde, saa de Vaarkraftens spirende Værk« — disse Linier, som Sønderjyderne sang med Begejstring i Trængselsaarene — motiverede et smukt Leve for Konge og Fædreland, efterfulgt af 9 kraftige Hurraraab og »Kong Christian«.

Efter Sangen »Det haver saa nyligen regnet«, talte Folketingsmand *Chr. Ernst Christensen*, der før sin Tale hilstes med Bifald:

Vi vil alle staa Skulder mod Skulder.

— Naar vi nede hos os synger den Sang, vi nu sang, er det Tonerne fra Kampens

Tid, vi hører. Kampen om Sønderjyllands Jord er jo ikke noget Nyt, den er ført i 700 Aar. Den blev vel nok ført med størst Voldsomhed i Køller-Perioden, da alt sattes ind paa at opkøbe Jord til Tyskerne.

Omkring 1880 begyndte man at famle med Statsfæste, og ved Verdenskrigens Udbrud repræsenterende 14,000 Tdr. Tand, under tysk Statsfæste. Og i 1912 fik vi den værste Lov, Bindeloven, der med Kapital bandt Ejendommens Indehaver under tysk Magt.

Som Modtræk herimod oprettede vi i 1913 Landeværnet under Devisen: Fri Jord paa fri Mands Eje! — Og vi holdt Ejendom for Ejendom og Hektar for Hektar. Tyskerne havde bundet over 40,000 Tdr. Land, men alligevel holdt vi Stillingen. Saa kom imidlertid Krigen ... Jeg glemmer aldrig, da vi vendte hjem og naaede Slesvig og stævnedes mod vort gamle Fædreland, hjem til Fred og Frihed og Genforening.

Vi har efter Genforeningen overfor Tyskerne drevet den Politik, der kan staa som Mønster. Og naar vi angribes finder vi hinanden. Nu sidst gik der en Bølge gennem Landet, der tog alle Klasser og alle Stænder med sig. Vi vil staa Skulder mod Skulder i Kampen for Danmarks, for

Sønderjyllands Jord. Denne Kamp bør kunne samle os alle i Kampen for vort Fædreland og vor Fremtid.

Folketingsmanden djærve Tale, der blev holdt med stor Kraft og Varme, hilstes af meget kraftigt Bifald, og Dyredoktoren, Stadsdyrlæge *Godtfred Hansen* var i fuld Overensstemmelse med hele Forsamlingen, da han bragte *Chr. Ernst Christensen* følgende smukke Tak:

Stig og af Graven, du Slægt, som døde, forkynd os vort Fald og afmal vor Brøde. Advar os mod Udslettelsens Dom og sig os, hvorfra din Frelse kom.

Det har De gjort, Folketingsmand *Christian Ernst Christensen*. Deres Tale har været en Oplevelse, jeg og mine Drenge sent vil glemme. De har vist os, De er en ærlig dansk Sønderjyde. Vi hædrer Dem, og vi hylder Dem og vil gerne give Dem et ærligt dansk Leve at tage med hjem til Sønderjyderne fra Roskilde. Sønderjyderne leve! (3 kraftige Hurra).

»Thi det Fædreland er vort«.

Efter endnu et Par Sange gik man over til at vise en Række dejlige Billeder fra Sønderjylland, ledsaget af forklarende Tekst af *Frk. Boeck*.

— Vi vil gerne give Dem et Indblik i dette dejlige Land, der er saa uendelig dansk i Linier og Farver, sagde *Frk. Boeck*, idet et Lysbillede med et Danmarkskort gled frem paa det hvide Lærrede. Og saa reciterede en Pigespejder første Vers af »Venner, ser paa Danmarks Kort«.

Billederne skifter. Der var Billeder af den gamle Oksevej, der ligesom deler Sønderjylland i to forskellige Dele. Vest for Oksevejen Lyngens brune Land, og Øst for det bakkede og frugtbare Østland i Sommersol og Blæst, med gamle Bindingsværkshuse og gamle stolte Gaarde, med det smukke Graasten Slot, med Dybbøl Mølle, »tvende Gange skudt i Grus«, med Krigergravene, hvor dansk Ungdom slumrer sødt i Slesvigs Jord, med Genforeningsfesten paa Dybbøl Banke, hvor det besegledes, der lød som et Eventyr, et Sagn fra gamle Dage. Og som Billederne skiftede, saaledes skiftedes der ogsaa med Deklama-

tion og med flerstemmig Sang, smukt og nøje knyttet til Billederne.

»Mig knuger din Sorg dit Savn«.

Efter Sangen »Vort Modersmaal er dejligt« fik Oberstløjtnant *Bang* Ordet for den afsluttende Tale:

— Landeværnet er jo ikke noget Nyt for os, tværtimod lige saa gammel som Folkets Historie. Da man for 1100 Aar siden rejste Dannevirke, var det et Udtryk for Landeværnsvilje.

Paa Roskilde-Spejdernes Vegne vil jeg slutte med at sige Tak til de Landsmænd, der er kommet i Aften og har siddet om vort Lejrbaal.

Skal vi slutte med Verset: »Mig fryder din Ros, din Ære«, for det er jo netop disse Ord, vi vil gøre frugtbringende i de kommende Dage.

Man sang Verset, og staaende sang Forsamlingen »Kongernes Konge« — en smuk og stemningsfuld Afslutning paa en smuk Fest.

Gode Raad er ikke en populær Ting at give, men lad os saa kalde dette nogle kærlige Raad:

Til Pigespejderne!

Tænk altid paa, at I er født til at udføre store Pligter.

Tilegn Jer gode Manerer — mange af Jer er muligvis for unge til at vide hvilken stor Betydning, gode Manerer spiller i Jeres Liv, men sikkert er det, at alle fint følende Mennesker føler sig uvilkaarlig tiltrukket af dem, der viser gode Omgangsformer. Vær lige saa høflig mod en Tigger paa Gaden, som mod de mest indflydelsesrige Mennesker, I træffer.

Tænk, inden I taler; det er saa vigtigt; og naar I taler om Andre, prøv da paa at fremhæve deres gode Sider. Det er egentlig lige saa let som at tale om deres Fejl, og meget mere fornøjeligt thi af det gode kommer godt, og af det onde kommer ondt — og det er næsten lige saa slemt at udbrede grimme Ting, som selv at gøre dem.

Husk paa Tankernes Magt. Tænk venlig paa Jeres Næste, saa vil I hjælpe dem — der er altid saa meget godt i din Næste, prøv da at finde det.

Naar I længes efter at udføre store Ting — søg dem ikke for langt borte. Husk paa, at de store oplever stort mellem deres fire Pæle — og ofte er det saadan, at jo mindre et Menneske er, jo vigtigere føler det sig.

Tænk paa Gud — og tillad ingen Omstændighed at forhindre Jer i at bede Jeres Bøn! I vil finde ved at bede, bliver I lykkelige, og gennem Bøn faar I Jeres største Kraft til Livets Lykke.

Naka Haugwitz,
Souschef.

Ovenstaaende, som er skrevet til Fyns Division, fortjener at kendes af alle Spejdere, derfor kommer det her først i Bladet.

Hallo Tropsfører! - Hallo Patruljefører!

Om praktisk Spejderarbejde skal der skrives paa denne Side af Bladet. Men inden jeg rigtig begynder, vil jeg gerne høre, om man ikke rundt i Troppene og Patruljerne har Ønsker om disse Artiklers Indhold. Hvor skal jeg tage fat først? Husflidsarbejder, Patruljelege, Vandreløje, Tropsaftner, Terrainlege m. m. — der er nok! Men jeg kunde tænke mig, at det er helt andre Ting, end de jeg mener, man ønsker at høre om. Og jeg er sikker paa, at De i Deres Arbejde med Spejderne har fundet paa meget, som vi andre kan lære af. Kom med det. Kom med Spørgsmaal! med Forslag! med Artikler! Alt, hvad angaar dette, bedes sendt direkte til

Hanna Holmblad,
Korinth, Fyn.

Ved Du:

at man ved Indøvning af Glimtsignalering sender Lommelygtens Lyskegle op mod Loftet eller ned mod en Væg, og aldrig direkte ind paa Spejderne. Kun paa lang Afstand kan dette gøres uden at ødelægge Øjnene.

At man aabner Lommelygten og trykker paa Elementets Fjer (den der støder til Pæren), naar man bruger en almindelig Lommelygte til Glimtsignalering.

At det ikke gælder, at lade Spejderne benytte sig af det elektriske Lys i Stuen.

At man ved Aflæggelse af Rekrutprøven skal binde Knobene med tilbundne Øjne, eller med Hænderne paa Ryggen.

At den endelige Prøve for Kast m. Redningsreb skal aflægges ude og ikke i en Gymnastiksal el. lignende.

At der skal være tilsatte Ærmer i den Kjole (Bluse), der kan sys i Stedet for en Spejderuniform (bluse) til I Kl. Prøven.

At Fløjtesignalerne til Rekrutprøven er 1) k = — · — (Samling). Fløjtes med Op- hold mellem hvert Bogstav. 2) korte Stød i Fløjten (Fare). Ikke for hurtigt efter hinanden.

At Avisernes Avertissementer er glimrende Ordonnansopgaver.

Om at være rask.

„Hold on to your health“ saaledes lyder i Aar Mrs. Hardings Nytaarshilsen til de amerikanske Pigespejdere. Det er en underlig Nytaarshilsen vil maaske mange af jer sige. Ens Helbred er da ikke noget, man saadan kan passe paa, hvordan det er, kan vel være ens private Sag og endelig: kan det have noget at gøre med, at man er Spejder? — Jo, netop; og det er et klogt og godt Raad, Præsidentens Frue har sendt sit Lands Pigespejdere, og har Mrs. Harding ment, at amerikanske Pigeboer burde passe bedre paa deres Sundhed, finder jeg, at I danske Pigespejdere — ja for Resten ikke blot Pigespejdere — ligner jeres Spejderkammerater i Amerika meget paa dette Omraade.

Vi kan snart blive enige om, at det er væmmeligt at være syg. Aldrig at blive det kan vi desværre ikke; men vi kan i mange, mange Tilfælde passe bedre paa, end vi gør. Hvad mener I om Fedtlædersstøvler, Overtræksbukser, uldne Strømper og Sweaters paa Vinterturene? Tro nu ikke straks, jeg vil have jer pakket ind i Bomuld og Vat som andre sensible Genstande, men I kan lige saa godt ærligt indrømme mig, at en Spejdetur aldrig bliver hyggelig, naar man fryser — en Lejr heller ikke. Og hvor er de allerfleste af jer ogsaa letsindige til daglig; vort Klima er nu engang ikke egnet hverken til Florstrømper eller dito Under-tøj om Vinteren — næppe heller om Sommeren. „Raske Piger fryser aldrig“ er maaske jert Motto — men at I altid er raske, nej, det faar I mig ikke rigtig til at gaa med til, dertil er der alt for mange af

jer, der ser for blegnæbbede og slappe ud. — Og hvorfor gør I det? Det kan maaske ikke stamme fra den tynde Paaklædning alene; meget kan stamme derfra, men tro mig, naar jeg siger, at I netop derved kan hente jer mange af de alleralvorligste Sygdomme; de viser sig maaske først efter nogle Aar, men ak, det er for sent at fortryde, naar man sidder med Smerten.

Jeg ved nok, at mange af jer er i den Alder, hvor det for alle Pigebørn kniber med at faa Kræfterne til at slaa til — men hvorfor ødsler I med dem paa mange Omraader, medens I paa ander giver op? Mange af jer er alt for pyldrede; for en Smule Hovedpine gaar I i Seng, den er tit bedre helbredet ved en god March ud ad Landevejen og saa tidligt i Seng om Aftenen. Er I trætte, er Humøret straks ganske væk, I bliver pirrelige og gnavne og begræder hele Verden som en Jammedal! Vis i saadanne Tilfælde, at I er Spejdere og har Vilje til at tage jer sammen og tænk paa, at I vil, vil, vil være stærke, sunde og glade, i Stedet for at gøre jer interessante ved at have Blegsot og tage Jern. — „Alt er ikke lige let, vis det, just naar du er træt —“.

At holde sig sund er selvfølgelig ikke gjort alene ved Hjælp af Viljen og Tanken derpaa, der maa ogsaa Handling til. En norsk Læge skriver: „Mere søvn, mere friluftsliv med legemskultur, bedre ernæring, bedre renslighed, fornuftigere klær!“ er hvad Nutidens unge Piger trænger til. Tænk rigtig over det! Du ved vist egentlig godt, at du nemt kan faa f. Eks. Tuberkulose eller Basedow af at „sulte“ dig for at opnaa den „attraaværdige Slankhed“, at det bedste Middel mod Forkølelse er Hærdning: kolde Afvaskninger over hele Kropen og at sove for aabne Vinduer om Natten, at Morgengymnastik og Motion er det bedste til at holde Fordøjelsen i Orden, at rigelig Søvn er en Hovedbetingelse for at holde sig rask osv. — og naar man ved det, hvor er det saa dumt — ja ærkedumt — man slet ikke handler derefter — og det vil du vel egentlig nødig gælde for?

Har du opdaget Vanens Magt? Er du f. Eks. vænnet til at børste Tænder hver Aften, inden du gaar i Seng, gaar det dig i den Grad i Blodet, at du føler dig højest

utilpas, om du en Aften forhindres deri. — Kæmp imod dine daarlige Vaner, bliv aldrig en Slave af dem, men arbejd, arbejd paa at komme i gode Vaner — det er i Begyndelse en Viljessag, efterhaanden opdager du, at det sparer dig meget baade af Tid og Arbejde. At holde sig sund er i de allerfleste Tilfælde blot en Vane.

Uden at vide noget om dig selv og om dit Legemes Funktioner, kan du ikke tage fat. Der gøres netop i vor Tid saa meget for at udbrede Kendskab til alm. Sundhedspleje, hav din Opmærksomhed henvendt herpaa! I har forholdsvis let Adgang til at faa alle Oplysninger, om I søger dem — og det bør I gøre. En Bog, jeg meget vil anbefale alle større Spejdere at læse, er: „Sundhetslære for unge kvinder“ af Kristiane Skjerve (Aschehougs Forlag).

Skal vi saa se, om der er nogen særlig Grund til at fortælle Spejdere om dette? „Jeg lover at gøre mit Bedste for at være vaagen, modig og ren og holde Spejderloven“. Men hvordan gaar det f. Eks. med at hjælpe andre, naar man ikke er rask? med at være vaagen — spillevende — altid parat, naar der er Brug for en, uden man just bliver opfordret dertil, hvis man er sløj og træt. Og Spejdersmilet, det konstante gode Humør? Det er svært at finde frem, naar Kræfterne ikke rigtig vil række, og det er endda saa vigtigt baade for dig selv og dem du omgaas; noget af det, du kan hjælpe allermest med. Jeg kunde blive ved at nævne Eksempler, men du finder dem sagtens selv, saa du ser — hvad du maaske aldrig før har tænkt over — at Spejdernavnet i høj Grad forpligtiger dig til at holde dig rask.

Nu ved jeg, at der er mange, der ikke har forstaaet mig — og det er i Hovedsagen de, som Naturen har skænket et stærkt Helbred. I synes, I har faaet en lang, kedeelig Gardinprædiken, som var ganske unødvendig. I skal nu ikke være for overlegne, for ingen kan i Længden ustraffet spille Bold med sin Sundhed. Det er vist meget svært for den kærnesunde, den, der kan byde sig selv alt uden at blive træt, at forstaa, hvad det vil sige, at mangle Kræfter. De kender ikke selv — kan derfor ikke sætte sig rigtig ind i det — at Viljen kan være stærkere end Evnen. Og her har netop

Spejderførerne et meget stort Ansvar. Baade i Troppen og Patruljen finder vi ofte den meget tjenstvillige Spejder, som paatager sig mere Arbejde, end hun kan overkomme — de Spejdere bliver desværre lidt misbrugte — og misbruger ogsaa sig selv. „Du tør ikke“ sagt med en halvt drillende, halvt foragtelig Tone af Kammeraterne kan faa et Pigebarn til at gøre det, hun egentlig kun har holdt sig tilbage fra, fordi hun følte, hun ikke magtede det — nu ødelægger hun sig maaske derved. Tænk over dette Spejderførere og husk altid, at hvad der er en Leg at gennemføre for den ene er umuligt for den anden. „Modet er tidt hos Børn kun en Følelse af overlegent Styrke“.

I, som ikke har saa mange Kræfter, maa aldrig bruge dem tankeløst, men passe paa at sætte dem ind paa det, der er mest værd, selv om det ikke altid er det morsomste, men I ved jo, at „Den, der overvinder sig selv, er større end den, der indtager en Stad“!

M. 87.

Vandrepladerne.

Med de tre følgende Indlæg afslutter vi saa Diskussionen om Vandrepladerne.

Vi har jo set, hvor delte Meningerne er. Nogle mener, at Pladerne helt bør afskaffes af Hensyn til de svagere Spejdere, som muligvis i Uforstand kunde prøve at tage dem og derigennem selv kunde tage Skade. Andre mener, at Vandrepladerne er noget af det værdifuldeste vi har, fordi det ansporer de unge Piger til virkeligt Friluftsliv. Men alle, og det er virkelig dejligt at se, er dog enige om, at hvis de skal bevares, saa maa de fra Førernes Side behandles med stor Varsomhed og Forstaaelse af Ansaret derved.

Lad derfor denne Række af fortræffelige og alvorlig mente Artikler være en Retsnor for vore Førere i Spørgsmaalet: Vandrepladerne, og lad os saa henvende os til Korpsets Ledelse og bede denne om ved første givne Lejlighed at tage Spørgsmaalet op til Behandling med disse Artikler som Grundlag. Indtil dette sker henstiller jeg til Førerne, at de beder Spejderne møde med skriftlig Tilladelse fra deres Hjem,

inden Vandreturen tages (idet jeg mener som Aase Guldbrandsen, at Hjemmene maa tage Ansaret for skjulte Svagheder hos Spejderne) og saa iøvrigt henviser jeg til de Træningsforslag, som „Hønen“ fremkommer med. Jeg synes, at de er gode.

Red.

Om Kilometerpladerne.

Intet Emne er vist mere aktuelt end dette, og da der nu ved Dr. Jøkers Artikel er blevet givet Anledning til at diskutere det i Bladet, synes jeg, vi maa se at faa det klaret; thi, som Jyske Chef skrev i sidste Blad, noget galt maa der være ved Kilometerpladerne, siden de atter og atter drøftes.

Fra een Side kan man betragte Kilometerpladerne som en vis Prøve paa Energi og Udholdenhed og nægtes kan det ikke, at der kræves en hel Del mere Viljeanspændelse til at gaa 40 km — for slet ikke at tale om 60 — end til at tage Vaskemærket, ja de fleste af vore Duelighedstegn, forudsat man er 14—16 Aar, i hvilken Alder de fleste Spejdere vel er i Stand til at tage de almindeligste Mærker; hermed menes naturligvis ikke, at det ikke kræver noget Arbejde at tage et Duelighedstegn, men Forholdet er alligevel et andet; hvis man en Dag ikke er rigtig oplagt til f. Eks. at studere Ruge maskinens sindrige Indretning udsætter man det og tænker, at kommer det ikke i Dag, saa kommer det nok i Morgen; derimod hvis man er paa 40 km Turen, bestemmer man, at den skal fuldføres, er man end aldrig saa ødelagt, naar 30 km Stenen naas; i og for sig er denne Energi kun beundringsværdig; men det er de sidste 10 km, som er de værste, og netop denne voldsomme Anspændelse kan faa de værste Følger; jeg kender i hvert Fald mere end een Spejder, som har faaet Mæn af sin 40 km Tur i Form af Leddevand eller andre Ubehageligheder. Selvfølgelig fortænker jeg ikke den Spejder i, at hun fuldfører Turen, naar hun har gaaet de 30 km, men Sagen er den, at hun aldrig skulde have begivet sig ud paa den. Inden hun gik, sagde hun til sig selv: „Anna og Else har kunnet gøre det, saa kan jeg vel ogsaa“. Men netop her er det, Fejlen ligger: i dette Tilfælde nyt-

ter det ikke at drage Sammenligninger mellem sig selv og Anna og Else, her drejer det sig kun om, hvorvidt ens egen Konstitution kan taale Turen, og er man ikke fuldkommen sikker paa det, bør man holde sig hjemme, men hvor mange gør vel det, „naar Anna og Else kan gøre det“?

Bort med Kilometerpladerne!

Umba.

Til Oplysning for de fanatiske Kilometerpladetilhængere tjener, at jeg selv har baade 40 og 60 km Pladen.

Vandreknapperne - for og imod.

Det er som at puste til et glødende Baal, naar man rører ved Vandreknapperne — Ilden flammer op. Redaktøren er i sin Indledning om Spørgsmaalet ganske sikker paa, hvem der, efter forrige Blads Artikler om denne Sag, vil give Lægen Ret, og hvem der vil give Børnene Ret. Men der er det at indvende, at vore Vandreknapper ikke er og aldrig har været helt saadan som Læge *Anne Marie Jøker* forudsætter. Det danske Pigespejderkorps har aldrig brugt Vandreknapperne som Tropspræmier, de er Enkeltmandsprøver, som ikke forlanges til nogen Erhvervelse af Spejdergraderne, men er ganske frivillige. For længe siden er 80 km Knappen afskaffet, og tilbage er 40 og 60 km. Vandreknapperne skal tages i henholdsvis 8 og 12 Timer, der gives aldrig som tidligere nogen Udmærkelse for at erhverve disse paa kortere Tid (se Rettelserne herom bag i Spejderbogen).

Maaske kunde de dog godt taale endnu nogen Forandring. Jeg personlig kan ikke forstaa, at et Pigebarn, som til daglig ikke bryder sig videre om en rigtig Gaa'tur ud ad Landevejen (det er der desværre mange, der rynker paa Næsen af selv blandt Pigespejdere), vil være bekendt at prale med et Skjold i Bæltet, fordi hun een eneste Gang i sit Liv med Nød og Næppe har travet 40 km med det sørgelige Resultat, at hun var som mørbanket baade 8 og 14 Dage efter, og mødte med Fritagelsesseddel til Gymnastik! Ja, smil bare! for det er den rene Parodi — og desværre saa sandt. Havde Vedkommende nogen Respekt baade

for sig selv og for Vandreknappen, tog hun ikke imod den, før hun havde erhvervet sig det, som er Meningen med disse Knapper: en virkelig „Gaafærdighed“ — Forstaaelsen af at vandre — vundet gennem maalbevidst Træning og Kærlighed til at færdes i det Fri.

Dette kan man ikke forlange, de mindre Spejdere skal kunne indse. De resumerer som saa: „Kan man gaa 40 km paa 8 Tim., har man Ret til sin Knap — hvorfor er den der ellers? Der staar da ikke noget om, at det er forbudt at gaa sig hjulbenet under Vejs, det var et „Stræv“, og en Arbejder er vel sin Løn værd“! Derfor vil jeg foreslaa, at de Vandreknapper vi har nu kun maa tages af Spejdere over 16 Aar. Pigebørn i den Alder, der har Lyst til at erhverve sig Knapperne, vil som Regel ogsaa have Kræfter til Turen og forbinder forhaabentlig ogsaa nogen Tanke ved, at det er en Vandreknapp, de tager. Indføres der desuden en bestemt Træning, vil Knapperne ogsaa komme til at svare bedre til deres Navn, f. Eks. skal Spejderne, før de indstiller sig til den endelige Prøve, i mindst 1½ højst 2 Maaneder have gaaet 5 Ture, som alle er mellem 15—35 km, een af dem i det mindste over 30 km. Man vil maaske dertil indvende, at saa megen Tid har kun faa Raad til at ofre, men i 2 Maaneder er 8 Søndage, saa jeg vil mene, det bliver et Energispørgsmaal frem for et Tidsspørgsmaal.

For Spejderne under 16 Aar kunde Vandreknapperne erstattes med 2 **Duelighedstegn**. 1ste for at have tilbagelagt i 2 Maaneder (ikke mindre end 1½) mindst 6 Ture, 3 paa 10—15 km, 3 paa 15—20 km. Det vil for det meste være Pigebørn, som endnu gaar i Skole, der tager dette Mærke, saa de har bedre Tid til Træningen, som jo kan naaes en Lørdag Eftermiddag. 2det Mærke kan først tages efter første, og dertil forlanges desuden 2 Ture (i Løbet af mindst 1 Maaned) paa 20 og 30 km tilbagelagt paa henholdsvis 4 og 6 Tim. Det kan selvfølgelig ikke tages sammen med det første ved at forlænge dettes Ture.

Maaske vil det være godt at sætte disse sidste Mærker for alle Spejdere, idet der udmærket kan være ældre Spejdere, som holder af at gaa, men ikke har Kræfter til

40 og 60 km Turen. Og maaske altid forlange disse Duelighedstegn erhvervet før Vandreknapperne?

Husk nu endelig paa, at dette kun er Forslag, der kan maaske være meget at indvende derimod og andre har maaske noget bedre. Lad os høre!

„Hønen“.

Da jeg tog 40 km Pladen.

Ved at se Læge Jøkers Indlæg i „Pigespejderne“s Januar-Nummer og ved at læse „Træpinden“s Beskrivelse af Træneturen, kom jeg til at tænke paa hin fornøjelige Dag, da „Gitte“, „Magge“ og jeg gik til Kerteminde og hjem igen for at tage denne omtalte Sølvplade. Først vil jeg dog gerne svare Lægen paa hendes Artikel, — ikke fordi jeg i Grunden er uenig med hende, for det er sandt nok, at mange Pigebørn er ganske uegnede til at tage den Plade, men hvorfor skulde de, der baade kan og vil, ikke erhverve sig den? Det at tage Kilometerpladerne er jo slet ikke noget, som fordres af Pigespejderne — det er frivilligt, om man vil forsøge paa at tage den, og man er jo ikke nogen ringere Spejder, fordi man ikke har den. (Jeg havde nær sagt tvært imod. Det er ikke Duelighedstegnenes Vrimlen paa Ærmet eller de skinnende Plader i Bæltet, der skaber en god Spejder — det er Aanden og Karakteren hos det paagældende Pigebarn). Forøvrigt kan kun 40 og 60 km Pladen tages af Pigespejderne — 80 km Pladen er afskaffet forlængst, og kan kun tages af Drengene, hvis hele Konstitution unægtelig bedre egner sig til en saadan Turs Strabadser. I det hele taget burde intet Pigebarn under 15—16 Aar tage Pladerne — som Reget vil de i 12—14 Aars Alderen være alt for spinkle og (undskyld!) svage til en saadan Tur, men egentlig synes jeg jo, det maa blive Forældrenes Sag — de maa dog kende deres Døtre og bedst vide, hvor meget de kan taale. I hvert Fald skal I aldrig prøve at tage den uden Træning — det er dumt — jeg ved det, for det gjorde jeg selv i sin Tid, men da var jeg ogsaa bare et 17-årigt Fæho'de og ikke, som nu, en forholdsvis fornuftig, ældet Mumlebi paa 23. — „Gitte“, „Magge“ og jeg startede paa

Slaget 8 fra Flakhaven, tilvinket af den samlede Politistyrke, der grinende (undskyld, men det var ikke leende!) ønskede os en god Tur og tilbød at hente os i „Salatfadet“, hvis vi skulde blive trætte. Vi blæste haanligt af dem og satte speed paa. Det var den 16. Novbr., og det var taaget og raakoldt, men Humøret fejlede ingenting, og saa snart vi var udenfor Byen, gav vi os til at synge. Det var næsten hele Tiden „Kong Kristian“, der maatte holde for, — den er fortræffelig at gaa efter. Endelig blev vi dog kede af ustandselig at synge den samme og slog derfor over i de lettere Spejdersange, der jo knapt er saa lødige! (Bevar'es, misforstaa mig ikke — der er saamænd ikke noget i Vejen med dem, men der er nu éngang Forskel paa „Der var en gammel Gubbe“ og saa „Kong Kristian“). Det samme syntes aabenbart en Bondemand, vi mødte paa Landevejen, for han standsede os med de Ord: „Sikke' I da ka' synge, men ku' I ikke ta' aa' synge noget or'enligt, som f. Eks. „Kong Kristian“? Det var lige ved at tage Vejret fra os, men vi lod som ingenting og gav ham villigt alle Versene. Saa vinkede han formildet til os med sin lange Pibe, og vi travede videre, medens vi trak Madpakkerne frem og spiste — dels fordi vi ikke vilde spille den kostbare Tid, dels fordi det var for raakoldt til at sætte sig ned og spise. Da vi ikke var ret langt fra 20 km Stenen, spurgte „Gitte“: „Er der nogen af jer, der er trætte“? Vi svarede med værdig og let fornærmet Tavs-hed, skønt jeg er sikker paa, at „Magge“ følte den samme Værken i Knæerne som jeg. 20 km Stenen naaet! Hurra! 5 Minutters Hvil, medens vi skriver vore udødelige (det synes vi det mindste i det Øjeblik) Navne paa Stenen. Vi kan kigge ind til Kerteminde — knapt 1 km — men det frister os ikke, og vi sætter Kursen hjemad igen, efter at have faaet et Par venlige unge Landmænd til at skrive paa vore Kontrolpapirer. Nu kniber det! Der er „Knappenaale“ i Skoene, og Knæskallerne værker, saa vi næsten kan høre dem knage! Men vi ta'r en Opsang, og det hjælper kollossalt! Nu smaaregner det tilmed, men vi trøster hinanden med, at saa bliver vi i hvert Fald ikke støvede. 10 km tilbage —

8 — 7 — 6 — tænk, der er meget længere mellem Kilometerstenene nu, end paa Udsigten! Men endelig — endelig — gaar det ind gennem Byen til Flakhaven, hvor vi triumferende tumler ind paa Politistationen og bliver modtaget med et:

„Allerede! Godt gaaet, Piger“!

Kontrolsedlerne bliver igen udfyldt. Syv Timer og ti Minutter. Ha!

Hvad gør det saa med Vabler paa Fødderne og Trætheden? Maalet er naaet, og Pladen vundet. Og man kommer nu engang ikke sovende til Maalet:

Odense, den 31. Januar 1927.

Aase Guldbrandsen.

Ang. Vandrepladerne.

...le har fuldstændig Ret. Der skal trænes ivrigt af enhver, der vil prøve at gaa de mange km. Ellers er det alt for opslidende for en ung Pige een Dag at gaa 40 km og maaske 14 Dage senere 60 km.

Her i Troppen har vi indført noget, der maaske fortjener at optages af andre Troppe; idet Tropsføreren paa denne Maade bedre kan bedømme, hvorvidt Spejderne har den fornødne Træning.

Vi har i vort Tropslokale opslaaet et Stykke Millimeterpapir — nu omdøbt til Kilometerpapir. — Derpaa staar alle Spejdersnes Navne under hinanden langs venstre Marg. Saa betyder det, at der er gaaet en km for hver mm, Papiret viser.

Naar saa en Spejder har gaaet een Tur paa mindst 5 km, bliver der slaaet en Streg ud for vedkommendes Navn. Denne føres videre hver Gang. Det besørger af en bestemt Spejder i Troppen — her i Troppen af Assistenten. — Desuden ligger der en Bog i Tropslokalet, som hver Spejder under nøjagtig Dato fører sin Tur ind i. Ganske kort og med Iagttagelser fra Turen.

Endelig kunde der en Gang eller to aarlig uddeles en Præmie til den Spejder eller Patrulje, der giver de bedste Skildringer af saadanne Ture og viser, at hun (den) har brugt Øjnene og nydt Naturens Liv, som der saa rigt bliver Anledning til, naar det er andet og mere end Kilometerslugeri.

„Sof“. 1. Hobro Trop.

Morsomme og sjældne Vinterfugle.

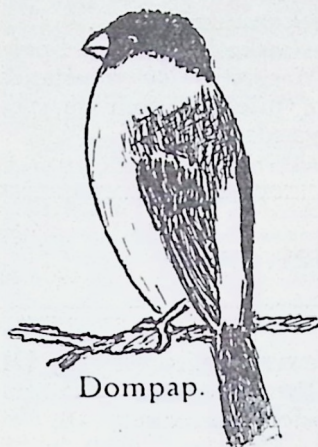
De fleste af Jer har rimeligvis en vag Forestilling om, at der ingen andre Fugle er om Vinteren end *Graaspurve*, *Bogfinker*, *Mejser* og *Raager*. Det skal I nu ikke være for sikre paa; prøv bare paa at se Jer rigtig om, naar I er ude, saa opdager I nok noget andet! Men I opdager sikkert ogsaa, at I ikke kender ret meget til de Fugle, I ser omkring Jer.

Prøv engang, naar I gaar i en Granskov, om I ikke skulde være saa heldige, at faa Øje paa en *Fuglekonge*. Det er en morsom lille Fugl ikke større end en Gærdesmutte, og den staar heller ikke tilbage for den, hvad Livligheden angaar. *Fuglekongen* er lys, grønlig paa Brystet og med en gul, morsom Stribe paa langs hen over Hovedet. Den kommer fra store, ensomme Skove nord og østpaa og er ikke vant til at se mange Mennesker; derfor er den meget tam, ja, jeg kan huske, at der engang var nogen, der bildte mig ind, at jeg kunde gaa helt hen til den Gren, den sidder paa, og ryste den, saa faldt Fuglen ned i Hovedet paa mig. Nu kan I jo prøve, om det er sandt; jeg har mine Tvivl desangaaende. —

En anden, men sjældnere Gæst, er *Nøddekrigen*. Den kommer hertil fra Rusland, men kun i meget strenge Vintre, saa jeg tror knapt nok, der er Chanaer for at se den i Aar. *Nøddekrigen*, der er paa Størrelse med en Allike, ligner en Stær, der af Vanvare er kommet for nær til en Kalkkule og er blevet overstænket; den er saa tam, at man kan fange den med Hænderne.

Men *Nøddekrigen* og *Fuglekongen* er ogsaa de eneste af Vinterfuglene, der virkelig er nemme at komme paa nært Hold; der er Fugle, man maa krybe hen til paa Hænder og Knæ for at faa et lille Glimt af dem at se, og saa være glad til, hvis man faar Glimtet. Saa er der naturligvis ogsaa nogle, som er „normale“, men de er ikke videre spændende. Der er f. Eks. en Del af *Droslerne*, en 3—4 forskellige Slags, der har den modbydelige Vane at ligne hinanden paa et Haar — eller snarere paa

en Fjer — nej, maa jeg saa be' om Dompappen, det er en Fugl, der er noget ved. En morsom broget Fyr er Hannen,

Dompap.

Brystet er rødligt, Hovedet, Halen og Vingespidserne sorte, og selve Vingen er graa. Det er et Dyr, der liver op i Landskabet, navnlig da, fordi de altid kommer i Flok og Følge. De er morsomme, lærer nemme, smaa Dyr; jeg kender et Par tamme Dompapper, der kan synge som en Kanariefugl og fløjte Melodier, (el-

ler rettere sagt Brudstykker), ikke saa lidt renere, end jeg er vant til at høre dem dagligt fra Menneskestruber. Fugle er nu morsomme at have at gøre med, ikke?

Men det er ikke alene Spurvefugle, der besøger os om Vinteren. Hvis I hør ved Havet eller en større Sø, kan I sikkert faa Lejlighed til at se mange Svømmefugle; de er de morsomste at iagttage, fordi de er de mest sky af alle vore Vintergæster. Der er nogle af dem, som man kan imponere „lærde Folk“ med at have set tæt ved. Hvad mener I f. Eks. om en Skallesluger? Saa dan nogen har vi lige haft paa Besøg i Søerne heromkring. Det er en meget smuk Fugl omtrent paa Størrelse med en tam And, Hannens Hoved er grønt (omtrent som paa en Andrik) Brystet er af en meget køn,

Skallesluger.

sortrød Farve, paa Afstand skinner det helt hvidt; Vingerne er graa og Halen sort. Hunnen er graa, som alle andre. Skalleslugerne opfører sig som nogle smaa Bæster,

naar man vil betragte „Vidunderet“ nærmere; hvis man ikke kryber hen til dem paa alle fire, stikker de af, naar man er naaet dem paa en 200 Meters Afstand. Jeg har opnaaet at formindske min Afstand til en 20—30 Meter og er ikke fri for at være lidt skidtvtig; gak I nu hen og gør ligesaa, naar I ser nogen. Prøv i det hele taget paa at se noget mere til Vinterfuglene end I plejer at gøre; I skal se, det bliver nok morsomt, selv om jeg næsten tør vædde en Slikpind paa, at I ikke ser dem alle sammen. Men maaske bliver det Løgn, hvad jeg siger.

Sjas.

Smaa Meddelelser.

„Tropshunden tegner og fortæller“ begynder først i April-Bladet. De tre Medarbejdere har travlt med at faa det hele i Gang, og Bladet har heller ikke Plads til dem denne Gang.

Den unge, lovende Forfatterinde, Frk. Aase Guldbrandsen, Odense, som er gammel Spejder har venligst lovet at være Medarbejder ved vort Blad.

Redaktørens Artikel om Bladet udskydes igen og kommer først i April-Bladet.

Angaaende Artikler til Bladet,

saa er den allerede gal. Ikke saadan at forstaa, at Redaktøren ikke har Stof nok, men nogle rare Mennesker, der har indsendt Artikler, som ikke er kommet i Bladet endnu, tror, at disse er kasserede. Dette er slet ikke Tilfældet, men Sagen er, at Redaktøren maa have lidt frit Spillerum med hvilke Artikler, der sættes sammen i et Nummer af Bladet. For Eksempel kan vi ikke fylde et Blad helt med Kilometerpladediskussion, vi maa fordele saadan noget lidt.

Jeg siger derfor: „Hæng bare i og skriv til Bladet. Jo mere Stof, jeg raader over, jo bedre kan jeg sætte det sammen.

Til Gengæld vil jeg for Fremtiden, naar en Artikel ikke er kommet med i det

første Blad, saa i Bladet under „Smaa Meddelelser“ give en Slags Kvittering for Artiklen, som følger:

Tak for Brev, kære Træpind, faar jeg et Spejderbillede?

Modtaget med Tak Bidrag fra D. F., Kolding, A. E., København, K. J. Strix Bubo, K. F., Brønderslev.

G. B., Roskilde bedes sende Artiklen om Island, saa er De rar.

I Tilslutning til Diskussionen om Kilometerpladerne, vilde Bladet sætte Pris paa at faa at vide hvilke Spejdere, der har taget Kilometerplader.

Sakskøbing Spejderne har indsendt dette. Vil andre Troppene gøre det samme, saa laver vi en Liste. Sæt Alder ved Siden af. Sakskøbings Aldre udbedes.

Fredericia Trop har haft den Sorg at miste deres Tropsfører. Vi bringer Billede og Artikel om *Frk. Pindborg* i næste Blad.

Paris, Febr. 1927.

Vi er nogle Stykker, der gerne vilde prøve, om det ikke kunde lykkes at samle alle grønne og blaa Pigespejdere paa *St. Georgsdag*.

Og vi vilde derfor være glade, om nogen derhjemme kender Adressen paa Spejdere her, og saa vilde sende den til nedenstaaende Adresse.

Med Spejderhilsen

Margrethe Christiansen,

9 rue Galliéni,
Versailles,
S. et O.
France.

Pressen fortæller.

Flensborg Pigespejdere har fra *Fru Inge-nier Andersen*, Vissinggaard i Midtjylland, modtaget en længe savnet Ambulancetask. Den var udsat som første Præmie i en Patruljekonkurrence. En smuk

Sølvplade, som er fæstnet til Samariterkassens Laag, bærer følgende Indskrift: „De skal vide, De aldrig ser de sidste; De skal vide, at ingen bliver bliver træt. 1. Præmie i Patruljekonkurrence“.

Gaven blev af de raske kvindelige Spejdere i Dronning Margretes By modtaget som en kærkommen Julegave, som de sikkert vil forstaa at værdsætte.

Landet over.

Se Redaktørens Opfordring til Krig mellem Troppene. Bladets næstsidste Side under Annoncen.

Nørrejyder, Vestjyder og Vendelboere!

Vi er enige — alle vi der var med, at *Frk. Buchwald* opnaaede afgjort Sukces ved sit arrangerede Førerkursus i Aalborg i Fastelavnsdagene. Det var ikke let for *Frk. Buchwald*, der netop i disse Dage havde mistet sin Fader, at holde ud og paatage sig al Maset; men *Frk. Buchwald* holdt sig tapper, og Mødet forløb programmessigt, ikke et Sted slog det Klik, og ikke et Sted var der Vrovl.

Lørdag Aften samledes de fremmede Spejdere med Aalborg Troppen i Højskoleforeningens Lokaler, hvor *Frk. Buchwald* efter at have skraalet, var brav, af fuld Hals bød velkommen, og derefter holdt et meget smukt, alvorligt og vel tilrettelagt Foredrag over Emnet: „Hvorledes vilde det have set ud, hvis vi havde levet for 70 Aar siden“. Derefter demonstrerede *Frk. Kjeldgaard* en saare praktisk polstret Rygsæk: *Karen* holdt Patruljemøde, og den første Aften sluttede af med Gymnastik og Sanglege.

Søndag stillede vi Kl. 9.

Frk. Buchwald tog fat paa Oplysermærket, og derefter gjorde Tropsfører *Hr. Lærer Clausen* os den store Fornøjelse at holde et særdeles interessant Foredrag om Woodkraft — et Emne som vist for de fleste Pigespejdere slumrede under et taaget Slør; men nu fik vi Sløret til Side.

Resten af Formiddagen gik med at studere Rejse-liste. (*Rete* havde lavet en Opgave med tre Spørgsmaal til hver Spejder) — med Sang. Et flydende Foredrag af *Frk. Andersen* fra Hurup om at være ærlig og paalidelig.

Kl. 2 mødte vi igen. Vi fik Forretningsgangen (*Rete*), og den reglementerede Uniform (*Grete Lund*) repeteret. Et livligt Foredrag om Samaritertjeneste af Divisionschef *Hr. Læge Pors*, vi lærte at kommandere med Mellemgulvet, og *Fru Nielsen* fra Thisted viste os de mest vidunderlige Batikarbejder, Uldarbejde og m. m. andet, som hun lovede at lære os — og virkelig — vi fik det lært.

Søndag Aften havde vi festlig Sammenkomst, og der var mødt Forældre op.

Rete og *Karen* var en Kende nervøse, da de traadte frem og skulde tale om at være Spejder og om vort Flag og dets Historie; men de kom dog levende gennem Skærsilden, — een Gang skal være den første. Aalborgspejderne sørgede for fornøjelig Underholdning, og medens Kaffeboardene blev dækkede, styrtede hele Flokken ned i en stor Sal til Sanglege. —

Ved Kaffeboardet overraskede *Fru Friis* og *Rete* med en udmærket valgt Fastelavnsspøg, — et Lotteri med Masser af Gevinster.

Et Par Spejderfædre havde Ordet, — og de talte smukt om Spejderbevægelsen.

Vi sang i Massevis, og Kl. 10 gik vi hjem til vore elskværdige Kvarterværter efter en dejlig Spejderdag.

Mandag var det tyndet ud i Rækkerne; men det var dog en anselig Flok, der paany mødte til Morgen-gymnastik; Fortsættelse af den spændende, nye Husflid og Foredragene. Kl. 3 sluttede *Frk. Buchwald* af, — *Fru Nielsen* takkede *Frk. Buchwald*, og alle var vi enige om, at Takken var berettiget, — og saa skiltes vi og rejste i Nord, Syd, Øst og Vest.

— — —

Sjællands Division.

Alle Troppene arbejder med alm. Spejdertræning og Husflid. Flere Ture med Øvelser. *Roskilde Trop* har sammen med Drengespejderne en vellykket Aftenunderholdning. I *Slagelse* har 11 Spejdere afsluttet deres Sygeplejekursus paa Garnisonssygehuset og faar Sygeplejerne med Udmærkelse. — Rapporter indgaaet fra *Frederiksværk* (3 Spejdere indmeldt), *Præsto*, *Slagelse*, *Roskilde* (1 Spejder indmeldt) og *Stege* (1 Spelder rejst).

Midtjyske Division.

Horsens Trop planlægger en Tur til Norge i Sommer og har stor Fastelavnssfest sammen med Drengespejderne. — Men hvad kan det dog være, der optager de andre Troppe i Divisionen saa stærkt, at de ikke engang har Tid til at indsende Rapporter? Jeg spørger bare!

En Trop er stiftet 1. Februar i *Odder* med Lærerinde *Frk. Astrid Christensen* som Fører.

Vendelbo Division.

Divisionen indbudt til Førermøde i Fastelavnen af Nørrejske Division. Divisionschef *Fru Friis* og Spejdere fra *Brønderslev*, *Hjørring* og *Skagen* deltog.

1. Hjørring Trop.

17/2. Tropsmøde. Mit Skib er ladet. Sang. Ordning af Førertur til Aalborg.

26—28. 6 Spejdere deltog i Førerkursus i Aalborg. *Brønderslev*, *Frederikshavn* og *Skagen* ingen Rapport. Føj. Red.

For Divisionschefen

Merete Kloch,
Divisionsadjutant.

Vestjyske Division.

Lemvig Trop.

Husflidsarbejde og Oplæsning. 4 Spejdere sælger Landeværnsmærker. Katten slaes af Tønden. Træning til Rekrut og 2. Kl. Prøven.

1. Thisted Trop.

Tropsmøde: Forevisning og Paategning af Medlemskort, Lejrbaal og Sange. Troppen i Kirke. Tropsstur i forrygende Snestorm, 12 raske Piger mødte trods Vejret og gaar 5 km. Ellers arbejder Troppen patruljevis med forskellige Prøver.

1. Ringkøbing Trop.

Tur til Schubert. Troppens Fødselsdag d. 1. Februar fejres med Chokolade. Ugentlige Møder. Rengøring af Tropslokalet.

1. Nykøbing M. Trop.

Bastarbejde. Træning til 2. Kl. Prøven. 2 Ture til Sallingsund, Kaffe.

1. Holstebro Trop.

2. Patrulje holder Standerindvielse. Arbejder til Bazar sammen med Drengespejderne. Sy og Flettearbejde til Bazaren. Folkedanse. 1 Tilg. 1 Afg.

1. Hurup Trop.

Tropsføreren og 6 Spejdere deltager i Kursus for Patruljeførere i Aalborg. Indøvelse af Forbindinger. Træning til 2. Kl. Prøven. Morse. Flaget. 1 Afg.

For Divisionschefen

Helga Thomsen,
Divisionsassistent.

Tropsførermøde

for Førerne i Sydjyske Division afholdes Søndag den 20. Marts 1927 i Kolding.

Nærmere Meddelelse er tilgaaet Troppene.

For sydjyske Division

I. K.

Sydjyske Division.

Aabenraa Trop.

Der har været afholdt en Tropstur med Samariter, Ordonnans og Sporingsovelse; et Tropsraads og Førermøde, hvor Tropsføreren Afgang drøftes. Patruljerne træner til Duelighedstegn og 1. Kl. Prøven.

Vejen Trop.

2/2. fejredes Troppens Fødselsdag med Chokolade og Kage foræret af Tropsraadet.

6/2. Tropstur. 26/2. havde vi en vellykket Fastelavnsfest paa Hotellet. Alle Pigespejderne havde inviteret en Herre med, og alle var maskerede. Der var Chokoladebord og Kotillon.

Ugentlig Samariterkursus. 2 Patruljer ledes af Tropsføreren.

Fredericia Trop.

Troppen har ikke arbejdet under Tropsførersens Sygdom.

Kolding Trop.

Til den 20. Marts er planlagt et større Agitationsmøde, flere Troppe kommer til Stede.

Husflidsmøder og Tropsture afholdt. 27/2. havde vi en vellykket Fastelavnsfest, hvor vi slog Katten af Tønden. Ugentlige Patruljemøder i 2 Patruljer.

Haderslev, Tønder og Sønderborg ingen Rapport.

Esbjerg Trop.

Troppen benytter Vintersøndagene til Marschture i Omegnen for at lære denne grundig at kende. To Patruljer har under Tropsførersens Ledelse Børnepsykologi. De andre Patruljer træner til Duelighedstegn.

Esbjerg, den 15/2. 27.

Efter Opfordring fra Korpset har jeg lovet at paatage mig Arbejdet i Divisionen under Divisionschefens Sygdom. Alt Divisionen vedrørende (Konstingent Rapporter og lign.) bedes sendt til mig.

Inger Koppel,
Tropsfører.

*Fyns Division.**Odense Trop.*

Odense Trop har givet 100 Kr. til Landeværnet. 2 Spejdere bortrejst henholdsvis 1 Aar og 1/2 Aar, men bliver staaende i Troppen.

Tur til Korinth. 6 Spejdere fik Sygeplejermærket — deres Præstation var meget tilfredsstillende.

Sønderjysk Aften i Fyns Forsamlingshus til Fordel for Landeværnet.

Korinth Trop.

2 Diskussioner. Emner: „De smaa Ords Betydning“. „Vær frejdig og arbejd med Liv og Lyst“.

26/2. Troppens aarlige Karneval. Stor og smuk Fest. Besøg af en Del gamle Elever. — Nydelige Kostumer — og dejlig Stemning. — Stort, offentligt Valg. Chefen fik Præmie for det nydeligste Kostume. — Høsten for det morsomste. Hun var Fyrtaarnet. Der var smurt 1000 Smørrebrød — et Leve for Lis! — Det har været det 5. Karneval paa Spejderskolen — og der siges det bedste.

2 Afgang. 1 Tilgang. Den ene Afgang kommer vist tilbage efter et Ophold paa Sygehuset.

Ærø Trop.

Forberedelser til 1. Kl. Prøven.

20/2. Offentlig Dilletantforestilling. Fuldt Hus.

23/2. Forestilling for Forældre og passive Medlemmer. Bal.

Faaborg Trop.

Læge Stage afholder et Samariterkursus. 21 Deltagere.

16/2. Afskedsfest for „Hønen“, hvem Troppen forærede et Billede af sig selv med Tak til hende, der havde reddet Troppen fra Undergangen.

Fru Ejlers underviste i Sygepleje,
2 nye Patruljeførere udnævnt.

Svendborg Trop.

Ugentlige Møder. Træner til 2. Kl. Prøven.

Naka Haugwitz,
Souschef.

*Lolland-Falsters Division.**1. Stubbekøbing Trop.*

Møde hos Tropsførerne. Patruljeturne. Træning til Vandreplader.

27/2. 5 Spejdere tager 40 km. Den ene gaar bare med for Selskabs Skyld. Hun har Pladen.

1. Nykøbing F. Trop.

Patruljearbejde. Tur hveranden Søndag. 3 indm.

1. Sakskøbing Trop.

3 Møder. Besøg af 10 Nykøbing Spejdere. Karneval hos Tropsføreren. Knagende morsomt.

Martha Mikkelsen,
Divisionschef.

Hellerup Division.

Føreremøde, hvor jeg foreslaar Valg af ny Divisionschef; Assistenterne ønsker ikke Valg, da de ikke til Stadighed opholder sig her i Byen. Der opnaaedes intet Resultat.

Det første „ny Musikermærke“ er taget af Inger Fullesvig, 2. Hellerup. Examinator: Kapelm. Lundstrøm. Folkedans er begyndt igen, og Troppene arbejder planmæssigt; ligeledes har J. Hellerup faaet udført sin Jule-good-turn, en Fest for Børn i Saxogade, der ikke maatte afholdes tidligere paa Grund af Influenzaepidemien. Nærum planlægger Lejr for fattige Københavnerbørn, denne Gang Piger, i Sommeren 1927. Grethe Thornberg er udnævnt til Assistent i Nærum Trop. Som sædvanlig i Februar er der en Del Fornøjelser. De 3 Helleruptroppe har haft Ringridning paa Cykle i Charlottenlund Skov. 1. Øbro og Ryvang har slaet Katten af Tønden i Hareskoven, og Strix Bubo arrangeret Kostumebal. Troppene har afholdt Tropsaftener for de tre Helleruptroppe. D. M. K. fortalte om sin Sommerrejse, med Lysbilleder; hver af de tilstedeværende fortalte sin Del, og „Guttens“ kom pr. Brev. 2. Øbro har foretaget Museumsbesøg og hørt Foredrag om Kemi-industri, har haft Musikaften: Violin og Klaver, og desuden har de stoppet Dækketøj. Der er en glædelig Opgang i Turenes Tal for alle Troppes Vedkommende, vi var ogsaa i en betænkelig Grad paa Vej til at blive „Sommerspejdere“.

Inger Engholm.

Pigespejderbogen

uundværlig for enhver Pigespejder.

Faas hos Boghandlerne eller fra Spejderskolen, Korinth,

Pris 4 Kr. 25 Øre.

Dr. Højens Døtre

af

Johanne Marie Willer.

Faas i enhver Boghandel.

Pris 3,50. Indb. 5,00.

2 Standerplader er udsat til de to Troppe, der skaffer Annoncer
for den højeste Sum i dette Aar.

Hele Bagsiden koster 25 Kr. pr. Gang.	Hele denne Side koster 20 Kr. pr. Gang.
Halvdelen deraf — 15 Kr. —	Halvdelen — 12 Kr. —
Fjerdedelen — — 10 Kr. —	Fjerdedelen — 8 Kr. —
Ottendedelen — — 8 Kr. —	Ottendedelen — 6 Kr. —

3. Hellerup Tropa har skaffet for **150 Kr.**, Københavns Division for 15 Kr.,
Kolding Tropa for 15 Kr.

Hvem byder nu over næste Gang?

Er der slet ingen Margarinefabriker, Sæbefabriker, Skocremfabriker eller lignende i
din By? Hæng nu i. 3. Hellerup Tropa er forfærdelig rar, men prøv alligevel
at vælte dem.

Til
enhver velordnet
Spejder-
lomme
hører en Æske
Leo 33.

De smager godt, for-
frisker og klarer
Stemmen.

o

EXPECT
OG

LEO
PASTILLER FOR HØSTE
OG HÆSHED
RECEPT FRA LØVENS KEM.FABRIK
AMAGERTORV
33
KØBENHAVN

er de bedste Midler
til at forebygge
HALSLIDELSER
Ved stadig Brug forfrisker og
renses de Svælgets Slimhinder.
En gros: Central 14021.

Køb
til enhver Tid
Danske
Varer.
Det er ligefrem
din Pligt.
De er i Længden
bedst og
billigst.

o

Skal renses hele
Danmarks Land
fra Gedser og til Skagen,
kan **VI-TO** og en Spand
med Vand.
nemt klare hele Sagen!!

VI-TO
KRAFT SKUREPULVER

Spejderskolen,

Korinth, Fyn.

Nyt Skoleaar begynder
1. September.

Fuldstændig Husholdnings-
skole.

Alle Oplysninger faas hos:

Frk. Elisabeth Flagstad,
Spejderskolen.

Redaktør: Fru Johanne Marie Willer, Lindealle 4, Horsens. (Hertil alt angaaende Indhold).
Administration: Spejderskolen Korinth. (Hertil alle Pengesendelser og Klager over manglende Blade m. m.)
Ekspedition og Tryk: F. Schur & Co., Horsens.
Afleveret til Postvæsenet den 15. Marts 1927.